

TORAH IN MOTION – פרשת ויצא תשפ"ב

Yaakov Avinu's Biography – The Early Years

Parashat Toledot – Chap. 25

- 1) Born with his older twin Esav
- 2) Buys the rights of the firstborn from Esav in exchange for stew

Chap. 27-28

- 3) On the advice of Rivka, tricks Yitzchak so that he will bless him instead of his brother
- 4) Flees to his uncle's home in Charan to save himself from the infuriated Esav

Parashat Vayetzei – Chap. 28

- 5) On the way to Charan, dreams of angels on a ladder to the heavens, and Hashem blesses him

Chap. 29-30

- 6) Works for seven years so that he can marry Rachel, but Lavan gives him his Leah instead
- 7) Marries Rachel too, in exchange for another seven years of work
- 8) His wives bear a daughter and eleven sons
- 9) Becomes rich through his earnings from an agreement with Lavan

Chap. 31

- 10) Flees Lavan's home with his wives and children, to return to Canaan

Parashat Vayishlach – Chap. 32-33

- 11) Nearing Canaan, prepares for confrontation with Esav, but at the end they part in peace
- 12) In the midst of #11, fights alone with a mysterious man (who is fact an angel), and wins

Chap. 34

- 13) His daughter Dinah is raped by Shechem, and his sons avenge her in battle

Chap. 35

- 14) Hashem changes his name to Yisrael, and blesses him again
- 15) Rachel dies while bearing another son, and he buries her

יא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּלֶךְ חֲרָנָה: וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
 יב מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם
 מִצֵּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדּוּ בּוֹ:
 יג וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָתְךָ אֲבִיךָ וְאַלֵּהִי יִצְחָק
 יד הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לֹךְ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעֲךָ: וְהִי וְרַעְיָה כַּעֲפַר הָאָרֶץ
 וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרַכְוּ בְךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה
 טו וּבְזִרְעֲךָ: וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וְשָׁמְרְתִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-
 הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזֹבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ:
 טז וַיִּקְוֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא
 וַיֹּאמֶר **מֵה-נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְהִנֵּה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:**
 יז וַיִּשְׁכֹּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׁם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצֵּבָה
 יח וַיִּצְקֵן שֶׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וְאוֹלָם לֹחַ
 ט **שֵׁם-הָעִיר לְרֹאשְׁנָה:** וַיַּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם-יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי
 וְשָׁמְרֵנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ:
 כא וּשְׁבַתִּי בְשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהִנֵּה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-
 כב כִּט א שְׁמַתִּי מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן-לִי עֲשֶׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ: וַיֵּשֶׂא
 כג יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיִּלֶךְ אֲרָצָה בְּנֵי-קָדֶם: וַיִּירָא וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשׂוּדָה וְהִנֵּה-שָׁם
 כד שְׁלֹשָׁה עֹדְרֵי-צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן-הַבְּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֹדְרִים וְהָאֶבֶן
 כה גִּדְּלָה עַל-פִּי הַבְּאֵר: וְנֹאֲסְפוּ-שָׁמָּה כָּל-הָעֹדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל
 כו פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת-הַצֹּאן וְהִשִּׁיבוּ אֶת-הָאֶבֶן עַל-פִּי הַבְּאֵר לְמַקְמָה:
 כז וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחֲרָן אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם
 כח וַיְדַעְתֶּם אֶת-לִבְּנֵי בֶן-נַחֲוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ
 כט שְׁלוֹם וְהִנֵּה רַחֵל בְּתוֹ בָּאָה עִם-הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא-עֵת
 ס האֲסֹף הַמִּקְנֵה הַשֶּׁקֶוּ הַצֹּאן וְלָכוּ רְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ
 סא כָּל-הָעֹדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: עוֹדְנוּ מְדַבֵּר
 סב י עִמָּם וְרַחֵל בָּאָה עִם-הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ כִּי רָעָה הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה
 סג לָה

יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל
 יא את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל
 יב וישא את קלו ויבד: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן-רבקה
 יג הוא ותרוץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את-שמע ויעקב בן-אחלו וירץ
 לדקראתו ויחבק-לו וינשק-לו ויביאהו אל-ביתו ויספר ללבן את כל-
 יד הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש
 טו ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי-אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה-
 טז משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה
 יז רכות ורחל היתה יפת-תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את-רחל ויאמר
 יח אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
 כ מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהי
 כא בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל-לבן הבה את-
 כב אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש
 כג משתה: ויהי בערב ויקח את-לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן
 כד לבן לה את-זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה הוא לאה
 ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
 כו ויאמר לבן לא-יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא
 שבע זאת ונתנה לך גם-את-זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע-
 כז שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן-לו את-רחל בתו לו
 כח לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את-בלה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם
 אל-רחל ויאהב גם-את-רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות:
 לט וירא יהוה כי-שנואה לאה ויפתח את-רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה
 ס ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי-ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני
 יא אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי-שמע יהוה כי-שנואה אנכי ויתן-לי
 יב גם-את-זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם
 יג לה ילוח אישי אלי כי-ילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי: ותהר

שלישי

ל עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על-כן קראה שמו יהודה
 לא ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיתה
 ב ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואם-אין מתה אנכי: ויחר-אף יעקב
 ג ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן: ותאמר הנה
 ד אمتי בלהה בא אליה ותלד על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה: ותתן-לו
 ה את-בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב
 ו בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-כן קראה
 ח שמו דן: ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
 ט נפתולי אלהים ונפתלתי עם-אחתי גם-יכליתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא
 י לאה כי עמדה מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה:
 יא ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את-שמו
 יב גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
 יד בנות ותקרא את-שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר-חטים וימצא דודאים
 טו בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תני-נא לי מדודאי
 טז בנך: ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר
 טז רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן-השדה
 יז בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי
 יח בני וישכב עמה בלילה הוא: וישמע אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב
 יח בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי
 יט ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן-ששי ליעקב: ותאמר לאה
 כ זבדני אלהים ואתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי-ילדתי לו ששה בנים
 כא ותקרא את-שמו זבלון: ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה: ויזכר
 כב אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה: ותהר ותלד בן
 כד ותאמר אסף אלהים את-חרפתי: ותקרא את-שמו יוסף לאמר יסף יהוה
 כה לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לזון שלחני
 כו ואלכה אל-מקומי ולארצי: תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי אתך
 לו

בא ג

25/06/2018

רביעי

כט הסכלת עשו: יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש | אמר
 ל אלי לאמר השמר לה מדבר עם-יעקב מטוב עד-רע: ועתה הלך הלכת
 לא כי-נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את-אלהי: ויען יעקב ויאמר
 לב ללבן כי יראתי כי אמרתי פן-תגזל את-בנותיך מעמי: עם אשר תמצא
 את-אלהיך לא יחיה נגד אחינו הבר-לה מה עמדי וקח-לה ולא-ידע
 לג יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 לד האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את-
 התרפים וחשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את-כל-האהל
 לה ולא מצא: ותאמר אל-אביה אל-יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
 לו מפניך כי-דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את-התרפים: ויחר ליעקב
 וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה-פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי:
 לו כי-מששת את-כל-כלי מה-מצאת מכל כלי-ביתך שים כה נגד אחי
 לה ואחיה ויזכחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו
 לט ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה לא-הבאתי אליך אנכי אחטונה מידי
 מ תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
 מא ותדד שנותי מעיני: זה-לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע-עשרה
 שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את-משכרתי עשרת מנים:
 מב לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי
 מנ * את-עזי ואת-יגיע כפי ראה אלהים ויזכח אמש: ויען לבן ויאמר אל-
 יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר-אתה ראה לי-הוא
 מד ולבנתי מה-אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה
 מה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
 מו ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו-גל ויאכלו שם על-
 מח הגל: ויקרא-לו לבן יגר שהדומא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל
 מט הנה עד ביני ובינך היום על-כן קרא-שמו גלעד: והמצפה אשר אמר
 י יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: אם-תענה את-בנתי ואם-

נא תקח נשים על-בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינה: ויאמר
 נב לבן יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינה: עד הגל
 הזה ועדה המצבה אם-אני לא-אעבר אליה את-הגל הזה ואם-אתה
 ג לא-תעבר אלי את-הגל הזה ואת-המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם
 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:
 גד ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:
 לב א וישכם לבן בפקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן
 ג למקומו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו-בו מלאכי אלהים: **ויאמר יעקב**
כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם-המקום שהוא מחננים:

מפסיר

12/06/2018 08:05
אוצר החכמה

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו
 אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן זרתי
 ו ואחר עד-עתה: והי-לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
 ז לאדני למצאת-חן בעיניך: וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-
 ח אחיך אל-עשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו: וירא יעקב
 מאד ויצר לו ויחץ את-העם אשר-אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים
 ט לשני מחנות: ויאמר אם-יבוא עשו אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה
 י הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה
 יא האמר אלי שוב לארצתך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים
 ומכל-האמת אשר עשית את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן הזה
 יב ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי-ירא אנכי אתו
 יג פן-יבוא והכני אם על-בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמת את-
 יד זרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב: וילן שם בלילה ההוא ויקח מן-
 טו הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים
 טז ואילים עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
 יז עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: ויתן ביד-עבדיו עדר עדר לבדו
 יח ויאמר אל-עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את-

שני

הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך
 יט ולמי אלה לפניה: ואמרת לעבדך לעיניך מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו
 כ והנה גם הוא אחריו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל-
 ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל-עשו במצאכם
 כא אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחריו כי-אמר אכפרה פניו במנחה
 כב ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על-
 כג פניו והוא לן בלילה-ההוא במחנה: ויקם בלילה הוא ויקח את-שתי
 נשיו ואת-שתי שפחתיו ואת-אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:
 כד ויקחם ויעברם את-הנחל ויעבר את-אשר-לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק
 כו איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו וינע בכף-ירכו ותקע כף-
 כז ירד יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
 כח כי אם-ברכתני: ויאמר אליו מה-שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב
 יאמר עוד שמך כי אם-ישראל כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים ותוכל:
 ל וישאל יעקב ויאמר הגידה-נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
 לא אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים
 לב ותנצל נפשי: ויזרח-לו השמש כאשר עבר את-פנואל והוא צלע על-
 לג ירכו: על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה אשר על-כף הירך
 לג א עד היום הנה כי נגע בכף-ירך יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב עיניו וירא
 והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את-הילדים על-לאה ועל-
 ב רחל ועל שתי השפחות: וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-
 ג לאה וילדיה אחרנים ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
 ד וישתחו ארצה שבע פעמים עד-גשתו עד-אחיו: וירץ עשו לקראתו
 ה ויחבקו ויפל על-צוארו וישקוהו ויבכו: וישא את-עיניו וירא את-הנשים
 ואת-הילדים ויאמר מי-אלה לך ויאמר הילדים אשר-חגן אלהים את-
 ו עבדך: ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם-לאה וילדיה
 ח וישתחו ואחר גש יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך כל-המחנה הנה

ט אשר פגשתי ויאמר למצא-חן בעיני אדוני: ויאמר עשו יש-לי רב אחי יהי
 י לה אשר-לה: ויאמר יעקב אל-נא אמ-נא מצאתי חן בעיניך ולקחת
 יא מנחתי מידי כי על-כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: קח-נא
 את-ברכתי אשר הבאת לה כי-חנני אלהים וכי יש-לי-כל ויפצר-בו
 יג ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ונלכה לנגדה: ויאמר אליו אדני ידע כי-
 הילדים רפים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל-הצאן:
 יד ועבר-נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר-
 טו לפני ולרגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה-
 טז נא עמך מן-העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא-חן בעיני אדני: וישב
 יז ביום ההוא עשו לדרך שעירה: ויעקב נסע ספחה ויבן לו בית ולמקנהו

לומר חסות

יח עשה ספת על-כן קרא שם-המקום ספות: ויבא יעקב שלם ס

ט עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפרן ארם ויחן את-פני העיר: ויקן
 את-חלקת השדה אשר נטה-שם אהלו מיד בני-חמור אבי שכם במאה
 לד א קשיטה: ויצב-שם מזבח ויקרא-לו אל אלהי ישראל: ותצא

חמישי

ב דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם
 ג בן-חמור הקחי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו
 ד בדינה בת-יעקב ויאהב את-הנער וידבר על-לב הנער: ויאמר שכם
 ה אל-חמור אביו לאמר קח-לי את-הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי
 טמא את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו בשדה והחרש יעקב עד-באם:
 ויציא חמור אבי-שכם אל-יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן-השדה
 כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי-נבלה עשה בישראל לשכב
 ח את-בת-יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה
 ט נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו-לנו
 י ואת-בנותינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 יא והאחוזו בה: ויאמר שכם אל-אביה ואל-אחיה אמצא-חן בעיניכם ואשר
 יב תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי

וְשִׁמְלַתֵיכֶם: וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֲתִי
 ד בַּיּוֹם צִרְתִּי וַיְהִי עִמָּדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי: וַיִּתְּנוּ אֵל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי
 הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנּוֹזְמִים אֲשֶׁר בְּאוֹנֵיהֶם וַיִּטְמְן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֲלֵה
 ה אֲשֶׁר עִם־שָׂכָם: וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
 ו וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי בְּנֵי יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוֹזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית־
 ו אֵל הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל
 ח כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: וַתִּמַּת דְּבָרָה מִיְּנֻקַּת רַבֵּקָה
 וַתִּקְבֹּר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹנִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹנֵי בְכוֹת:

ט וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבָאוֹ מִפְּדַן אָרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר־לוֹ ס
 אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ
 יא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׁדֵי פְרָה וּרְבֵה גוֹי וְקָהֵל
 יב גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמְלָכִים מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ: וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם
 יג וְלִיצְחָק לָךְ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ: וַיַּעַל מֵעֵלְיוֹ אֱלֹהִים
 יד בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ מִצְבַּת
 טו אֲבֹן וַיִּסֹּף עָלֶיהָ גֹּסֶף וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 טז דִּבֶּר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל: וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כְּבֵרַת־הָאָרֶץ
 יז לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשׁ בְּלִדְתָהּ: וַיְהִי בְהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָהּ וַתֹּאמֶר
 יח לָהּ הַמְיַלְדֶּת אֶל־תִּירָאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֶּן: וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה
 יט וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ בְּנִימִן: וַתִּמַּת רָחֵל וַתִּקְבֹּר בַּדֶּרֶךְ
 כ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לְחָם: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הוּא מִצְבַּת
 כא קְבֻרַת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלֶה מֵהַלָּאָה לְמַגְדַּל־עֵדֶר:
 כב וַיְהִי בְשָׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בְּלָהָה פִּילְגֶשׁ אָבִיו
 וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

כג וַיְהִי בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: בְּנֵי לָאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי
 כד וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁכָר וּזְבֻלוֹן: בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִימִן: וּבְנֵי בְלָהָה שְׁפָחַת רָחֵל
 כו דָּן וְנַפְתָּלִי: וּבְנֵי זְלֶפְחָה שְׁפָחַת לָאָה גַּד וְאֲשֶׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ־לוֹ
 מה

כה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצא-חן
 כו בעיני אדוני והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה
 על-אדמת מצרים לפרעה לחמש רב אדמת הפהנים לבדם לא היתה
 כז לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
 כח מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי-יעקב שני חייו
 כט שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא לבניו
 ל יוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית
 ל עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ושכבתי עם-אבתי ונשאתני
 לא ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה
 לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה:

ויחי

כט

מח

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את-שני ס
 ב בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא
 ג אליך ויתחזק ישראל וישב על-המטה: ויאמר יעקב אל-יוסף אל שני
 ד נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך
 ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם:
 ה ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-באי אליך מצרימה ליי-
 ו הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו-לי: ומולדתך אשר-הולדת
 ז אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה
 ח עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת-ארץ לבא אפרתה ואקברה
 ט שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-
 י קחם-נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש
 יא אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניך
 יב לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם
 יג ברקו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את-שניהם את-אפרים בימינו
 יד משמאל ישראל ואת-מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: וישלח

25/06/2018החא

שני

י השדה אשר קנה אברהם מאת בני-חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:
יא ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם-באר
לחי ראי:

יב ואלה תולדות ישמעאל בן-אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה
יג לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל
יד נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדר ותימא יטור נפיש
טו מססיר וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים-
יז עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע
יח שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני
מצרים באכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל:

יט ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק: ויהי יצחק ס
בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל הארמי מפדן ארם אחות
כא לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא
כב ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם-
כג כן למה זה אנכי ותלך לדרך את-יהוה: ויאמר יהוה לה שני גי'ם בבטןך
כד ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו
כה ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: **ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער**
כו ויקראו שמו עשו: ואחרי-כן יצא אחיו וידו אחוזת בעקב עשו ויקרא שמו
כז **יעקב** ויצחק בן-ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנעורים ויהי עשו איש
כח ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק את-עשו
כט כי-ציד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: ויגד יעקב נזיד ויבא עשו מן-
ל השדה והוא עיף: **ויאמר עשו אל-יעקב הלעיסני נא מן-האדם האדם**
לא **הזה פי עיף אנכי על-כן קרא-שמו אדום**: ויאמר יעקב מכרה כיום את-
לב בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
לג ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב:
לד ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את-

וְיָמָא דְמִית אַבְרָהָם בְּשִׁיל יַעֲקֹב תְּבַשְׁלִי דְטְלוּפְחֵי וְאִזְל לְנַחְמָא לְאָבוּי וְאַתָּא עֵשׂוּ מִן
 בְּרָא וְהוּא מְשַׁלְּהֵי אָרוּם חֲמִשׁ עֶבְרִין עֵבֶר בְּהֵהוּא יוֹמָא פְּלַח פּוּלְחָנָא נּוֹכְרָאָה שְׁפָד
 אֲדָמָה זִכְרִיא וְעַל עַל עוֹלִימָתָא מְאֲרֶשָׁא וְכָפַר בְּחַיֵּי עֲלָמָא דְאַתִּי וּבְזָא יַת בְּכִירוּתָא:
 ל וְאָמַר עֵשׂוּ לְיַעֲקֹב אֲמָעִים יְתִי כְּדוֹן מִן תְּבַשְׁלִיא סְמוּקָא סְמוּקָא הָדִין אָרוּם מְשַׁלְּהֵי
 אָנָּא בְּגִין כִּן קָרָא שְׁמִיָּה אָרוּם: לֹא וְאָמַר יַעֲקֹב זִבְיָן יוֹמְנָא כְּיוֹם דְאַנְתָּ עֵתִיד לְמִיחְסָן
 יַת בְּכִירוּתְךָ לִי: לֹב וְאָמַר עֵשׂוּ הָא אָנָּא אִזְיֵל לְמַמַּת וְלִית אָנָּא חַיֵּי תוֹב בְּעָלָם אַחֲרִין

בעל הפורים

ספורנו

ורבקה אזהבת את יעקב. לבדו מפני שהכירה ברשעו של עשו: (כט) נזיד. נגימטריא אל אלנז: (ל) הדעיפני נא מן. ר"ת המן
 (ל) ע"כ בן קרא שמו אדום. כשראו שכ"כ התמכר למלאכתו הנפסדת אשר לא כתורת האדם עד שלא הכיר בניזיד כי אם צבעו. קרא שמו אדום. לשון צווי כלומר התאדם והיה צבוע אדום
 בהלעטת האדום: (לא) מכרה כיום. כי בהיות היום כל מגמת פניך אל מלאכתך באופן שאתה כ"כ עיף שאינך מכיר הנזיד אין

דעת זקנים

רשב"ם

מכלל שהיה עשו בן ט"ו שנים כשמת אברהם א"כ מרד שחי שנים
 בחייו. בירושלמי פריך לה הכי ומשני שנתיים מרד צמטמוניות פי'
 צננעה אלל לאחר מותו מרד נפרהסיא: (ל) הדעיפני נא וגו'. ע"כ
 בן קרא שמו אדום. פשיטא דעל כן משמע שקראו אדום משום
 הלעטה של מעט עדשים ויותר היה לו לקרותו אדום מפני שילא
 אדמוני. לכן נראה לפרש קרא הכי הלעטני נא מן תבשיל זה אדום
 לי שאני אדום לשון נופל על הלשון על כן **שהוא קרא עלמו אדום**
 על שילא אדמוני קרא שמו אדום: כי עיף אנבי. שאותו היום הרג
 נמרוד שנלחם עמו כי כאשר התחיל עשו לנוד צדעה מלאו נמרוד
 שהיה גבור ציד ואמר לו שאין שום אדם רשאי לנוד צדעות אללא
 הוא ולקחו יום מלחמה ונא עשו ונטל עשה מיעקב ואמר לו כל זמן
 שישיה נמרוד לצוש בגדיו התמודות לא תוכל לו אך תאמר לו שיפשיט
 אז תוכל לו וכן עשה והרג נמרוד. ולכן אמר כי עיף אנבי דכמיז כי עיפה נפשי להורגיס: (לא) מכרה כיום. כמה שהיא שזה היום

אזהבת את יעקב. שהיתה מכרת בתומתו וגם ממה שאמר
 הקב"ה ורב יעבוד צעיר והוצרך להקדים כאן אהבת יצחק לעשו
 ורבקה אזהבת את יעקב להודיע מה שכ' לפנינו יצחק רצה לברך
 את עשו ורבקה הערימה לברך את יעקב: (ל) מן האדם האדם
 הזה. דרך אדם הממהר לשאול מחבירו כופל את דבריו וזה
 שהיה רעב הרי הוא כאומר תן לי מהרה לאכול: ע"כ בן קרא
 שמו אדום. הוא אדמוני ונתארה לאכול אדום. ובשביל רעבתנותו
 מכר בכורתו ולשם בזיון קרא לו כן שבשביל מאכל אדום מכר
 בכורתו: (לא) מכרה כיום. כלומר לאלתר מיד מכור לי חלק

Chap. 28

He said, "This is none other than the house of God, and this is the gate of Heaven."
. . . He named the place *Beit El*, though *Luz* was the city's original name.

Chap. 29-30

Leah became pregnant and bore a boy, and **she** named him Reuven, for she said
. . .

She said . . . and **she** named him Shimon.

She said, "This time my husband will become joined to me, for I have borne him three children" – therefore **he** named him Levi.

She said . . . therefore **she** named him Yehudah.

Rachel said . . . therefore **she** named him Dan.

Rachel said . . . and **she** named him Naphtali.

Leah said . . . and **she** named him Gad.

Leah said . . . and **she** named him Asher.

Leah said . . . and **she** named him Yissachar.

Leah said . . . and **she** named him Zevulun.

She named her Dinah.

She [Rachel] said . . . and she named him Yosef, saying . . .

Chap. 31

Lavan called it *Yegar Sahaduta*, and Yaakov called it *Gal`ed*.

Chap. 32

Yaakov said when he saw them, "This is an encampment of God" – and he named the place *Machanayim*.

Yaakov named the place *Peniel*, because "I saw God face-to-face [panim] and my life was saved."

Chap. 33

Yaakov traveled to *Sukkot* and built himself a house, and for his livestock he built huts – therefore he named the place *Sukkot*.

Yaakov set up an altar there, and he called it *E-I E-Iohei Yisrael*.

Chap. 35

Yaakov arrived in *Luz* in Canaan, which is *Beit El*. . . . He built there an altar, and he called the place *El Beit El*.

Devorah, Rivkah's nurse, died, and she was buried below *Beit El* under the oak tree, and he named it *Alon Bakhut* ["oak of weeping"].

Yaakov named the place at which God spoke with him *Beit El*.

As her soul was leaving her, for she was dying, **she** named him Ben-Oni ["son of my sorrow"], and **his father** named him Binyamin.

Yaakov set up a monument on her grave – this is the monument of the gravesite of Rachel until today.

Chap. 48

Yaakov said to Yosef, "God appeared to me in Luz in the land of Canaan and blessed me."

"Ephraim and Menashe will be to me like Reuven and Shimon. [But,] the children born to you after them will be yours – they shall be recorded under the name of their brothers in their inheritance [*nachalah*]."

Chap. 25

The first one came out red, all of him like a hairy cloak, and they named him Esav. Afterward his brother emerged, and his hand was holding on to Esav's ankle, and he named him Yaakov.

Esav said to Yaakov, "Give me some of that red, red stuff to gulp down, for I am tired" – therefore he named him Edom.